

(Niet) aangenomen

Schriftlezingen: Johannes 1:1-13 Tekst: Joh. 1:11-13 Zingen: Ps.95:1 en 4, Ps. 2:7, {BDHD Pss.87:4, 134:3, 105:5}, Lofz. Maria 1 en 3, Ps. 118:14 , Ps. 33:11

Hoofdpunten van de preek

De Schepper (Christus, het Woord) komt naar Zijn wereld, met Zijn volk, Zijn mensen...

1 Het Zijne (1:11)

Er komt niet zomaar iemand... Het Woord, de (mede) Schepper, de bron van alle Leven, het Licht van de wereld komt. Uit eigen beweging, met goede bedoelingen.

Hij wordt geweigerd. Niet door vreemden, maar door het Zijne. Zijn eigen volk. Het Zijne wil het Zijne niet zijn. Zonde op z'n max. Christus wordt niet aangenomen.

Om aangenomen te worden, laat Hij Zich eerst verwerpen. Door het Zijne, door Zijn Vader. Juist daarom kwam Hij. Zo maakt Hij het goed en komt het toch van aannemen.

2 Van God (1:12a)

Door Christus' komst komt het er wel van. Hij wordt aangenomen. Zijn 'ja' is sterker dan welk 'nee' van ongelof, onwil, onverschilligheid ook.

Allen die Hem aannemen, geeft Hij de 'rechten' van het Zijne. Met macht bedoelt Johannes autorisatie, bevoegdheid; Je dringt je niet in bij God, maar krijgt toestemming.

Hij verklaart je tot Gods kind. Je bent de Zijne. Dat vertaalt zich in je leven(swandel). Je bent erfgenaam van het Zijne. Het is je allemaal beloofd.

3 Uit God (1:12b-13)

Hoe ben je Gods Kind? Door in Zijn Naam te geloven. Je toe te vertrouwen aan alles waar Zijn Naam voor staat. Het heil, de rechten die Hij voor je verworven heeft.

Hoe komt het zover? Niet door de bloedband met Gods volk, de wil van het vlees (daar is geen heil van te verwachten), of de wil van een man (je natuurlijke geboorte)...

Ouders 'maken' het kind. Kind wordt je, door uit God geboren te worden. Hij zorgt ervoor dat je Zijn kind wordt. De Geest gebruikt daarvoor de uit de hemel gekomen Christus (3:13-15).